खात् सामग्योभियोविरोधेन विभिन्नतमाविष्ठिचे प्रत्य यानां युगपत्कष्टं ताकमा त्ववीरनुभावकत्वद्याच्या त्यन्त्या-त्। चतरा पचे जिमी मैलतगढु लावित्यादिकोन प्योगः ' बाताने भीव्यधात्नां सननार्यन्तयोः किरः। ऋन्यपन्योत्तवा मूजः कह वर्मत्वोधने । यगियौ न दुहेनी यगजनस्य च तस्य च । इंस् वा स्यादुक्तधाननां नित्यं तलाक्षनेपद"मिति इडस्टतेः । खव' विक्रवते युवे-लादी, खर्य चिकीम ते कट इत्यादी, खर्य कटः कारयते गी तृतुषच्चयते चीरयते द्रखादी, खयमेव किरते करी-खादी, खयं अधीत पशीत वा माजिके खादी, खयं मृते नथेलादी, खरं दुग्धे गीरिलादी, धालध्कलिकात-योव गपदन्ये कमा लामयासकूतस्य यक्तीनापेना, तथा खवं व्यक्त युवा, खयमचिकीच त कट रत्यादी, रूचरेऽपि एवं स्वयमबारि बाबिय वा बेदारद्रादी, खरानस् भातीः खयमद्रग्य खदोष्टि वा गौरिखादी, दुहेवायख तदुभयभागार्थिमणो (गावस्यक्रतमतस्त्र सुद्धार्गतद्रति । 'वि कारहेती चित विकिथने येवां न चेतांचि त एव धीराः" (कुमा॰) रत्वादी त यक्तीमतिविन्या । नतु चाकः पचता भज्यते रत्यादितः कृतः पाकादी बाकादिकमे त्यावगमः सुवर्धस्व व कर्मलस्य धालधे अभिष्य साकाञ्चलादत-चाइ। सक्तंकेकधालयं कर कापरक्रमता। यहान्वे खख कमते प्रथमें शत्र विष्यते । स्वक्मताकल विधिष्ट कथालः र्यकर कर कस्यापरस्य धात्रनिपातयो रन्यतराय स्य कर्मलं यत धिम्पयन ति तदीयले नातुभाव्ये कमीले प्रथमें वातु-शिष्यते नह दितीयादिरमेक्यते तेन याकः स्त्रअर्भताक-पाककर कर ताक भीजनकम तावानित्यादान्वयधीका स्था-त्। अतरव "प्रधानयक्त्रभिधाने गुणयक्तिर्जाङ्तदत् प्रकायते "इति पठिन्ति । यक्तिः कारकसिति याब्दिकाः । कर्मतासालन्तु ज्यायः, तेन इस्तेन पचता भुज्यते भाक-दस्यादी नाभिक्तिविकारीयमध्या यक्तिः"। व्यवाभिक्तिधिकारीयप्रयमायितिति तः व्यवभिक्ति ताधिकारीया न सतीयायक्रिरिस्तेतत् परम् अभिक्ति

श्राभिश्ति। धिकारीयप्रथमायिकिरिति तः धानिभिश्चिताधिकारीया न स्तीयायिकिरिस्ते तत् परम् श्राभिश्चिते प्रथमा रखेःमधिकाराभावात् धानिभिश्चिते राखसैवाधिकाराधिति धिक्यम् । ईतः । २कमे कारके लि॰ । स्तियां डीप् । का-किष् ६तः । कर्मकारथल । कर्मकरथल ।

क्स का गड़ न • कर्म बां कर्त्त व्यताप्रतिपादकं का राड्म । कर्म बां कर्त्त व्यताप्रतिपादके वेदभाग कर्तका शाहरू

रक्षप्रयोजनञ्ज रंड॰ ड॰ भाष्ये द्रितंयचा। "तमास कर्मकाय्डेन सम्बन्धीऽभिधीयते। सम्बीध्ययं वदः पत्यवातुमानाभ्यामनवगतेचानिचप्राप्तिपरिचारीगायप्रका-यनपरः सम्बीप्रकाणां निस्मत एव तळाप्रिपरिशार-ये रिष्टलात् । दृष्टिवये चेष्टानिष्टमाप्तिपरिष्ठारोपायज्ञा-नद्य प्रत्वचातुमामाभ्यामेव सिद्धत्वाद्यागमान्वेषवा । न चार्यात जन्मानारसम्बन्धाताशिलविचाने जन्मान्तरेश-निष्टपाप्तिपरिशारेका खात् स्थावनादिद्येनात । तकाळातानरसन्यातासिले जनानरेशानिष्पांप्रिप-(रहारीपायविशेषे च शास्त्र' प्रवत्ते ते । "वेयं मेते वि-विक्रित्वा मनुष्ये उस्ती है वे नायमस्तीति चैवे" इत्यपकाय ''बक्ती लेगोप बळावाः' इत्येवमादिनिर्णेयदर्भनात् ।'वया च नरचं प्राच दिल्पक्रव "योनिसन्ये प्रपद्यने गरीरलाय देखिनः | स्वाण्यनयो अनुसंयन्ति ययास्य यथाश्वतस् "दति च, खयं ज्योतिरिख्यकस्य तं विद्याकमा यो समुकारभेते प्रयोवे प्रयोग कर्माणा भवति"। ज्ञपविष्यामीस्य पक्रय "विचानमयः"दति च व्यतिरिक्तासास्तिलम् । तरुप्रत्यच-विषयमेवेति चेन वादिविप्रतिपत्तिदर्शनात्। न दि दे-इ।नरम्यन्विन चालनः प्रत्यवेषाकित्वविज्ञाने कोकाय-तिका नीबाय नः प्रतिकृताः खः! नास्यात्मेति वदनः। न हि घटादी प्रत्यव्यविषये अधिदिप्रतिपदाते नास्ति घट इति । स्थायवादौ प्रवादिद्धनाचेति चेत्' न निक्-पिते आशात्। न हि प्रख्येष निक्षिते स्थापन दी निप्र-तिपत्तिभवति । वैनाशिकस्त्रकृषितिप्रत्यये जायमानेऽपि देशानरव्यतिरिक्त मास्ति यमेव प्रतिजानते । तसात् प्रत्यचिषयां व च्यात् प्रत्यचा दाता स्तित्वि हिः. । तथा-तुमामाद्पि । शुलात्मानित्वे विङ्ग्याद्पिततात् विङ्गस च प्रवाचिषयत्वाचीति चेत् न जनानरमध्यस्य यङ्गात् चागमेन त्यासासिलेश्यगते नेद्रपद्रितं वीक्व-जिल्लावियेवेच तदत्वधारियो सीमांसकासार्किकाचाइन्म-स्ययिक्तानि च वैदिकान्येव खर्मातप्रभवानीति चंत्रयनो वदान राज्यवानुमेयवाकोति । सर्व यायस्याका देशान-र्वस्थाति व्यक्तिपत्तुर्देशन्तरगतेशामिश्माप्तिपरिशारी-यायविषेषाश्चिमस्तिद्येवज्ञापनाय सम्मनायकं समारम्भम्"। चाधिकारिभेदेनैव कर्मकाग्डे प्रवक्तिः 'बोके कि बिह दिशा निता पुरा प्रोक्ता सयानच ! । ज्ञानवीतीन सांस्थाना कर्म ये. गेन योगिनास् "द्रति गीतायामि देविश्योक्तीः खत-एव 'तमेत' बाष्ट्राणाविविदिषान नेदास्वननेन यस्तेन